

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

60. aastakäik

9. juuni 2017

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/920, 17. mai 2017, millega muudetakse määruse (EL) nr 531/2012 rändluse hulgiturge reguleerivaid sätteid ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst.

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2017/920,

17. mai 2017,

millega muudetakse määruse (EL) nr 531/2012 rändluse hulgiturge reguleerivaid sätteid

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 531/2012⁽³⁾ on kehtestatud ühine lähenemisviis rändluse reguleerimisele üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires.
- (2) Komisjoni 6. mai 2015. aasta teatise esitatud Euroopa digitaalse ühtse turu strateegias käsitleti telekommunikatsiooni ühtse turu paketti, mis võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2015/2120,⁽⁴⁾ kui esimest sammu jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude lõpliku kaotamise suunas, millega toetatakse digitaalse ühtse turu loomist liidus.
- (3) Määrusega (EL) 2015/2120 luuakse uus jaehindade mehhanism terves liidus reguleeritud rändlusteenuste tarvis, et kaotada alates 15. juunist 2017 jaemüügi tasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud, põhjustamata konkurentsimoonutusi riigisisestel ja külalastatud turgudel.
- (4) Määrusega (EL) 2015/2120 kehtestatud jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamine, mida nimetatakse ka „rändle nagu kodus“ (*roam-like-at-home*, rändlusteenuste osutamise ühtlustatud kord), on vajalik digitaalse ühtse turu loomiseks ja selle toimimise lihtsustamiseks kogu liidus. Rändlusturu nõuetekohase toimimise tagamiseks aga ei piisa ainult sellest määrusest. Seetõttu peaks käesolev määrus aitama kaasa sellele, et jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamisega ei kahjustataks hinnastamismudeleid siseturgudel.

⁽¹⁾ ELT C 34, 2.2.2017, lk 162.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 6. aprilli 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 25. aprilli 2017. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (ELT L 172, 30.6.2012, lk 10).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2120, millega nähakse ette avatud internetiühendust käsitlevad meetmed ning millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul ning määrust (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (ELT L 310, 26.11.2015, lk 1).

- (5) Rändluse lisatasude kaotamine alates 15. juunist 2017 sõltub komisjoni esitatud seadusandliku akti kohaldatavusest, milles nähakse pärast komisjonipoolset rändluse hulgiturgude läbivaatamist ette asjakohased meetmed.
- (6) Komisjon korraldas rändlusteenuste hulgiturgude ulatusliku läbivaatamise, et hinnata, millised meetmed on vajalikud jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise võimaldamiseks alates 15. juunist 2017.
- (7) Läbivaatamise järelduste põhjal võttis komisjon 15. juunil 2016 vastu oma aruande rändluse hulgiturgude läbivaatamise kohta (edaspidi „komisjoni aruanne“). Komisjoni aruandes leitakse, et tagamaks seda, et jaemüügitasandil osutatavaid rändlusteenuseid saaks osutada riigisiseste jaehindadega, peavad rändluse hulgituru sisendid olema saadaval tasemel, mis võimaldab koduvõrgu operaatoritel osutada rändlusteenuseid ühtlustatud korra kohaselt. Kuigi täielikult konkurentsil põhinevad riigisisised rändluse hulgiturud, kus hinnad vastavad külastatavate võrkude teenuse osutamise kuludele, oleksid muutnud rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra selgelt jätkusuutlikumaks, nähtub komisjoni aruande läbivaatamisest, et nii see ei olnud. Samuti nähtub komisjoni aruandest, et pelgalt tulevane jaemüügitasandi rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korraga seotud kohustus ei too suure tõenäosusega kaasa hästi toimivaid rändluse hulgiturge, mis võimaldaksid alates 15. juunist 2017 osutada liidus ühtlustatud korra kohaseid rändlusteenuseid.
- (8) Kuna rändlusteenuste hulgihinnad on lõppkasutajatele kehtestatud jaehindadega võrreldes liiga kõrged, võib rändluse hulgiturgude praegune toimimine mõjutada eelkõige konkurentsi koduvõrgu operaatorite riigisisestel turgudel ja nendesse investeerimist. Eeskätt kehtib see väikeste operaatorite, mobiilse virtuaalvõrgu operaatorite ja selliste operaatorite puhul, kelle väljuv rändlusliiklus on suurem kui sissetulev, muutes rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra seega struktuurselt jätkusuutmatuks.
- (9) Rändluse hulgituru toimimisega tuleks tagada, et operaatoritel oleks võimalik katta kõik hulgituru reguleeritud rändlusteenuste osutamisega seotud kulud, sealhulgas ühised ja üldkulud. See peaks aitama säilitada stiimulid investeerida külastatavatesse võrkudesse ja vältida külastatavatel turgudel riigisisese konkurentsi moonutamist, mis on põhjustatud nende operaatorite õiguslikust arbitraazist, kes konkureerimiseks riigisisesel külastataval turul kasutavad rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu parandusmeetmeid.
- (10) Tuvastatud probleeme arvesse võttes tuleks muuta rändluse hulgiturgude suhtes praegu kohaldatavaid meetmeid, tagamaks et rändlusteenuste hulgihindade tase võimaldaks jätkusuutlikku ühtlustatud korra kohast rändlusteenuste osutamist liidus.
- (11) Et tõhusam, integreeritum ja konkurentsipõhine rändlusteenuste turg saaks välja kujuneda, tuleks jaemüügitasandil rändlusteenuste osutamise eesmärgiga peetaval läbiraakimistel rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu üle anda operaatoritele alternatiivne võimalus pidada läbiraakimisi hulgihinna innovatiivse kujundamise üle, mis ei ole otseselt seotud tegelike tarbitud mahtudega, näiteks kindla summaga maksed, eelnevalt sõlmitud lepingud või läbilaskevõimel põhinevad lepingud või hinnakujunduskavad, mis peegeldavad nõudluse muutumist aasta lõikes. Seetõttu peaks läbiraakimistel osalejatel olema võimalus kokku leppida, et rändluse hulgihinna lepingute kestuse jooksul ei kohaldata reguleeritud rändlusteenuste maksimaalseid hulgihindu. Sellega välistatakse võimalus, et kumbki pool taotleb seejärel määruses (EL) nr 531/2012 sätestatud, tegelikul tarbimisel põhinevate mahupõhiste maksimaalsete hulgihindade kohaldamist. Selle alternatiiviga ei tohiks piirata kõnealuse määruse kohaseid reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil osutamisega seotud kohustusi.
- (12) Tuleks täpsustada tingimusi, mida tohib standardpakkumistesse lisada, et võimaldada mobiilsideoperaatoritel ära hoida püsivat rändlust või rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu anomaalset või lubamatut kasutamist. Eelkõige siis, kui külastatava võrgu operaatoril on põhjust arvata, et toimub olulise osa rändlusteenuste osutajate klientide püsiv rändlus või rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu anomaalne või lubamatu kasutamine, peaks tal olema võimalus nõuda rändlusteenuse osutajalt (koondatult ning liidu ja siseriiklike andmekaitseasutuste täielikult järgides) andmeid, mis võimaldaks teha kindlaks, kas toimub püsiv rändlus olulise osa rändlusteenuse osutaja klientide poolt või kas kasutatakse anomaalset või lubamatut juurdepääsu rändlusteenuste hulgiturule, näiteks andmed selliste klientide osakaalu kohta, kelle riigisisene tarbimine on rändlusteenuse tarbimisega võrreldes tähtsusetu. Lisaks sellele tuleks rändluse hulgihinna lepingute lõpetamist püsiva rändluse või rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu anomaalse või lubamatu kasutamise ärahoidmiseks kasutada vaid juhul, kui vähem rangete meetmete abil ei ole õnnestunud olukorda lahendada. Lepingute lõpetamiseks peab eelneva loa andma külastatava võrgu operaatori riigi reguleeriv asutus, kes võtab võimalikult ulatuslikult arvesse Elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud ameti (BEREC) arvamust, kui BERECiga on konsulteeritud. Vähem ranged meetmed võiksid seisneda kõrgemate rändluse hulgihindade kehtestamises, ületamata seejuures käesoleva määrusega kehtestatud maksimaalseid hulgihindu lepingus kindlaks määratud koondmahtu ületava mahu eest.

Kõrgemad rändluse hulgihinnad tuleks kehtestada kas eelnevalt või alates hetkest, mil külastatava võrgu operaator on

teinud kindlaks, et objektiivsetest kriteeriumidest lähtudes toimub olulise osa rändlusteenuse osutajate klientide püsiv rändlus või rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu anomaalne või lubamatu kasutamine, ning on sellest koduvõrgu operaatorile teada andnud. Vähem ranged meetmed võiksid olla ka sellised, et koduvõrgu operaator kohustub võtma vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6d kohaselt vastu võetud üksikasjalikele eeskirjadele vastu oma klientide suhtes kohaldatava mõistliku kasutamise poliitika või seda muutma, või võiks külastatava võrgu operaatoril olla võimalus taotleda rändluse hulgitteenuse lepingu muutmist. Läbipaistvuse huvides peaks riigi reguleeriv asutus tegema avalikkusele kättesaadavaks teabe rändluse hulgitteenuse lepingute lõpetamise loa taotluste kohta, järgides ärisaladuse hoidmise nõudeid.

- (13) Seoses hulgihindu käsitlevate eeskirjadega tuleks liidu tasandil säilitada reguleerivad kohustused, sest iga meede, mis võimaldab osutada rändlusteenuseid ühtlustatud korra kohaselt kogu liidus, aga mille puhul ei ole arvestatud hulgituru rändlusteenuste osutamisega seotud hulgimüügikulude taset, võib häirida rändlusteenuste siseturu toimimist ega aita soodustada konkurentsi. Asjakohasel tasemel hulgihinnad peaksid soodustama püsivat konkurentsi, k.a uute osalejate, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ning idufirmade osas.
- (14) Maksimaalsed hulgihinnad peaksid toimima kaitsva tasemena ning tagama, et operaatoritel oleks võimalik katta oma kulud, sealhulgas ühised ja üldkulud. Samuti peaksid need võimaldama laialdast jätkusuutlikku rändlusteenuste osutamist ühtlustatud korra kohaselt ning samas jätma ruumi operaatoritevahelisteks kaubanduslääbirääkimisteks.
- (15) Hulgituru rändlusteenuste osutamise hinnangulisi kulusid, sealhulgas ühiseid ja üldkulusid, hinnati mitme allika alusel. Üks allikas oli hulgituru rändlusteenuse üldine kulumudel; selles kasutati riigikohaseid andmeid ja see põhines meetodil, mida riigi reguleerivad asutused kasutavad mobiilikõne lõpetamise tasu ülempiiri kindlaksmääramiseks vastavalt liidu õigusele. Teine allikas olid alternatiivsed kuluhinnangud, mis põhinesid riigisest mobiilikõne lõpetamise tasu määrade reguleerimise liidu ühtsetel lähenemisviisidel. Samuti tugineti hinnangus praegu liidus tasakaalustamata liikluse puhul kehtivatele rändlusteenuste hulgihindadele ja tõenditele rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu tasude kohta riigisestel turgudel.
- (16) Kuluhinnangute kaalumisel on võetud arvesse rändlusliikluse hooajalise iseloomu võimalikku mõju hulgimüügi-tasandil osutatavate rändlusteenuste riigisese pakkumise kogukuludele. Nendes hinnangutes arvestati tasakaalustavaid mõjusid, mis aitaksid leevendada rändlusliikluse hooajalisest tulenevat kulude võimalikku suurenemist. Riigisese nõudluse suurenemine tähendab eelkõige andmesideteenuste puhul, et järgmis(t)el aasta(te)l ületab riigisene kogunõudlus käesoleva aasta mis tahes hooajalise tippliikluse. Kuna maapealsed avalikud mobiilsidevõrgud on dimensioonitud sellise riigisest nõudlusest põhjustatud üldise suurenemissuundumusega toimetulemiseks, ei ole tõenäoline, et hooajalistest rändlusvoogudest tulenev võrgu mis tahes tippnõudluse kogumaht suurendaks mobiilsidevõrgu dimensioonimise kulusid. Mõnes liikmesriigis võivad hooajalised rändluse tippmahud mõjutada võrgu üldisi dimensioonimise kulusid kõnede puhul, kus nõudlus on stabiilsem. Aga ka sellised kohalikud hooajalised liikluse tippmahud tulenevad tõenäoliselt riigisest kasutajate liikumisest turismipiirkondadesse ning teatud määral leevendab neid kompenseeriv asjaolu, et suvepuhkuste hooajal kasutavad rändlusteenuse kasutajad vähem läbilaskevõimet linnapiirkondades.
- (17) Andmesideteenuste kasutus kasvab liidus ja kogu maailmas kiiresti. Rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra kasutuselevõtt alates 15. juunist 2017 peaks seda kasvu toetama rändluse osas, viies edastatud andmemahu ühikukulu märkimisväärselt alla. Et võtta arvesse andmesideteenuste kasutuse suurenemist ja edastatud andmemahu ühikukulu vähenemist, peaks reguleeritud andmeside-rändlusteenuste maksimaalne hulgihind igal aastal vähenema ja see tuleks esitada eurodes gigabaidi kohta selliselt, et üks gigabait vastab 1 000 megabaidile. Reguleeritud andmeside-rändlusteenuste maksimaalse hulgihinna kehtestamisel tuleb võtta arvesse kõiki rändlusteenuste osutamiseks vajalikke juurdepääsukomponente, sealhulgas transiidikulud, mis tekivad andmesideliikluse edastamisel koduvõrgu operaatori tuvastatud vahetuspunkti.
- (18) Rändlusteenuste hulgihindade kaitsva rolli kaalumisel kahe eesmärgi saavutamisel – tagada, et hulgimüügitasandil osutatavate rändlusteenuste pakkujal oleks võimalik katta kõik asjaomased kulud ning et jätkusuutmatust rändlusteenuste ühtlustatud korra kohase osutamise puhul oleks erandlik – tuleks võtta arvesse iga hulgimüügitasandil osutatavate rändlusteenuste pakkuja teenustevalikut ja tema eeldatavaid liiklusmahte.
- (19) Seetõttu tuleks kõne-, SMS- ja andmeside-rändlusteenustele kehtivaid maksimaalseid hulgihindu märkimisväärselt alandada.

- (20) Ärisaladuse hoidmise tagamiseks ja määruse (EL) nr 531/2012 kohaldamise ning rändluse hulgiturgude edenemise seiramiseks ja järelevalveks tuleks riigi reguleerivatele asutustele anda õigus nõuda teavet nende rändluse hulgitreenuse lepingute kohta, milles ei nähta ette maksimaalsete rändlusteenuste hulgihindade kohaldamist. Samuti peaks kõnealustel asutustel olema õigus nõuda teavet rändluse hulgitreenuse lepingute nende tingimuste vastuvõtmise ja kohaldamise kohta, mille eesmärk on vältida püsivat rändlust ning hulгимүүгитасандил osutatavate rändlusteenuste anomaalset või lubamatut kasutamist muudel eesmärkidel kui reguleeritud rändlusteenuste pakkumine liidus reisivatele rändlusteenusepakkujate klientidele.
- (21) Hulгимүүгитасандил osutatavate rändlusteenuste suhtes kohaldatav konkreetne hindade reguleerimine tähendab seda, et liidu üldist ülempiiri kohaldatakse liittoodete suhtes, mis võivad hõlmata ka muud juurdepääsu rändluse hulgiturule ja vastastikuse sidumise sisendeid, sealhulgas ja eelkõige neid, mida reguleeritakse riiklikult või potentsiaalselt ka piiriülevalt. Sellega seoses prognoositakse, et nende sisendite reguleerimise erinevused liidus vähenevad, eelkõige tänu tulevastele Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾ (raamdirektiiv) kohaselt võetavatele võimalikele lisameetmetele, mille eesmärk on tagada reguleerivate lähenemisviiside suurem ühetaolisus. Vahepeal tuleks tegeleda külastatavate võrkude operaatorite ja teiste operaatorite mis tahes vaidlustega määrade üle, mida nende hulгимүүгитасандил osutatavate rändlusteenuste pakkumiseks vajalike reguleeritud sisendite suhtes kohaldatakse, võttes arvesse BERECi arvamust, kui BERECiga on konsulteeritud, ja vastavalt rändluse suhtes kohaldatavatele spetsiaalsetele reguleerivatele kohustustele ning ka raamdirektiivile ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividele 2002/19/EÜ⁽²⁾, 2002/20/EÜ⁽³⁾ ja 2002/22/EÜ⁽⁴⁾.
- (22) Rändluse hulgiturgude toimimist ning nende seotust rändluse jaeturuga on vaja jälgida ja korrapäraselt läbi vaadata, võttes arvesse konkurentsi ja tehnoloogia arengut ning liiklusvooge. Sellel eesmärgil peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule 15. detsembriks 2018 vahearuande jaemүүгитасандил osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise mõju kokkuvõttega, võttes arvesse BERECi asjakohast aruannet. Seejärel peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga kahe aasta tagant esitatavad aruanded. Esimene aruanne tuleks esitada 15. detsembriks 2019. Komisjon peaks oma iga kahe aasta järel esitatavas aruandes eelkõige hindama, kas rändlusteenuste osutamise ühtlustatud kord avaldab mingit mõju jaeturul kättesaadavate tariifikavade arengule. Ühelt poolt peaks see sisaldama hinnangut selliste tariifikavade tekke kohta, mis sisaldavad üksnes riigisiseseid teenuseid ja välistavad kõik jaerändlusteenused ja mis on seega vastuolus rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra peamise eesmärgiga, ning teiselt poolt hinnangut kindlasummaliste tariifikavade kättesaadavuse vähenemise kohta, mis võiks samuti tekitada tarbijatele kahju ja kahjustada digitaalse ühtse turu eesmärke. Iga kahe aasta järel esitatavates komisjoni aruannetes tuleks eelkõige analüüsida, millisel määral on riikide reguleerivad asutused lubanud erandkorras kohaldada jaemүүгитасандил osutatavate rändlusteenuste lisatasusid, koduvõrkude operaatorite suutlikkust säilitada oma riigisiseseid hinnamudelid ja külastatavate võrkude operaatorite suutlikkust katta kõik hulгимүүгитасандил osutatavate reguleeritud rändlusteenustega seotud tegelikult tekkinud kulud. Võimaldamaks sellist aruandlust, et hinnata, kuidas rändlusturud kohanevad rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korraga, tuleks koguda piisavalt andmeid nende turgude toimimise kohta pärast kõnealuste eeskirjade rakendamist.
- (23) Selleks et hinnata konkurentsi edenemisest kogu liitu hõlmavatel rändlusturgudel ja anda korrapäraselt aru muutustest rändluse tegelikes hulgihindades rändlusteenuste pakkujate vahelises tasakaalustamata liikluses, tuleks BERECile anda ülesanne koguda riikide reguleerivatelt asutustelt andmeid vastavalt tasakaalustatud ja tasakaalustamata liikluse suhtes kohaldatavate tegelike tasude kohta. Samuti peaks BEREC koguma andmeid juhtumite kohta, kui rändluse hulgitreenuse lepingu osalised on otsustanud loobuda maksimaalsete rändlusteenuste hulgihindade kohaldamisest või on hulгимүүгитасандил rakendanud meetmeid, mille eesmärk on vältida püsivat rändlust või hulгимүүгитасандил osutatavate rändlusteenuste anomaalset või lubamatut kasutamist muudel eesmärkidel kui reguleeritud rändlusteenuste pakkumine rändlusteenusepakkujate klientidele nende regulaarsete reiside ajal liidus. Kogutud andmete põhjal peaks BEREC korrapäraselt aru andma, millised on seosed rändlusteenuste jaehindade, hulgihindade ning hulгимүүгитасандил vahel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/19/EÜ elektrooniliste sidevõrkudele ja nendega seotud vahendite juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 7).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51).

- (24) Komisjon, BEREC ja kõik asjaomased riikide reguleerivad asutused peaksid määruse (EL) nr 531/2012 kohaldamise läbivaatamise, seire ja järelevalve eesmärgil teabe jagamisel täielikult tagama ärisaladuse hoidmise. Ärisaladuse hoidmise nõuetest kinnipidamine ei tohiks seega takistada riikide reguleerivatel asutustel sellel eesmärgil õigeaegselt konfidentsiaalset teavet jagamast.
- (25) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 531/2012 vastavalt muuta.
- (26) Kuna käesoleva määruse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest riiklike meetmetega ei suudeta tagada, et rändluse hulgiügiturget käsitlevad eeskirjad oleksid kooskõlas rändlusteenuste jaemüügitasandil osutamist käsitlevate liidu eeskirjadega, küll aga saab neid piiriülese mõju tõttu, mida riigisisest rändluse hulgiturud avaldavad rändlusteenuste jaemüügitasandil osutamisele liidus, paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (27) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 531/2012 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 4 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„4. Lõikes 3 osutatud rändlusteenuste hulgituru kõigile komponentidele juurdepääsu andmise suhtes kohaldatakse artiklites 7, 9 ja 12 sätestatud eeskirju reguleeritud rändlusteenuste hulgihindade kohta, välja arvatud juhul, kui rändluse hulgiteenuse lepingu mõlemad pooled lepivad selgesõnaliselt kokku, et lepingu kehtivusaajal ei kohaldata lepingu kohaldamisest tuleneva mis tahes keskmise rändlusteenuste hulgihinna suhtes reguleeritud rändlusteenuste maksimaalset hulgihinda.“;

b) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Lõikes 5 osutatud standardpakkumine peab olema piisavalt üksikasjalik ja hõlmama kõiki lõikes 3 osutatud rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsuks vajalikke komponente, samuti peab see sisaldama rändlusteenuste hulgiturule ja rändluse hulgiteenuste edasimüümisele otsese juurdepääsu suhtes asjakohaste pakkumiste kirjeldusi ning nendega seonduvaid tingimusi.“

Nimetatud standardpakkumine võib sisaldada tingimusi, mille eesmärk on hoida ära püsivat rändlust või rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu anomaalset või lubamatut kasutamist muul eesmärgil kui reguleeritud rändlusteenuste osutamine rändlusteenuse osutajate klientidele, kui viimased perioodiliselt liidus reisivad. Kui standardpakkumises on nii ette nähtud, hõlmavad kõnealused tingimused erimeetmeid, mida külastatava võrgu operaator võib võtta, et hoida ära püsivat rändlust või rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu anomaalset või lubamatut kasutamist, ning objektiivseid tingimusi, mille alusel külastatava võrgu operaator võib kõnealuseid meetmeid võtta. Objektiivsed tingimused võivad viidata rändlusliikluse koondteabele. Neis ei viidata rändlusteenuse osutaja rändlusteenuse osutajate klientide individuaalse rändlusliiklusega seotud konkreetsele teabele.

Standardpakkumises võib muu hulgas ette näha, et juhul, kui külastatava võrgu operaatoril on põhjust arvata, et toimub püsiv rändlus olulise osa rändlusteenuse osutaja klientide poolt või rändlusteenuste anomaalne või lubamatu kasutamine, võib külastatava võrgu operaator nõuda, ilma et see piiraks liidu ja siseriiklike andmekaitseõuete kohaldamist, et rändlusteenuse osutaja esitaks teabe, mis võimaldab teha kindlaks, kas toimub püsiv rändlus olulise osa rändlusteenuse osutaja klientide poolt või kas nad kasutavad anomaalset või lubamatut juurdepääsu külastatava operaatori võrgule, nt teave nende klientide osakaalu kohta, kelle puhul on objektiivsete näitajate alusel vastavalt artikli 6d alusel vastu võetud „mõistlikku kasutamist“ puudutavatele üksikasjalikele eeskirjadele tehtud kindlaks jaemüügitasandil riigisisest kohaldatava jaehinnaga osutatavate reguleeritud rändlusteenuste anomaalse või lubamatu kasutamise risk.

Standardpakkumises võib viimase võimalusena, kui vähem rangete meetmetega ei ole õnnestunud olukorda lahendada, näha ette võimaluse rändluse hulgiteenuse lepingute lõpetamiseks, kui külastatava võrgu operaator on objektiivsetest kriteeriumidest lähtudes teinud kindlaks, et toimub püsiv rändlus olulise osa rändlusteenuse osutajate klientide poolt või rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu anomaalne või lubamatu kasutamine, ning on sellest koduvõrgu operaatorile teada andnud.

Külastatava võrgu operaator võib rändluse hulgiteenuse lepingu ühepoolset lõpetada püsiva rändluse või rändlusteenustele juurdepääsu anomaalse või lubamatu kasutamise tõttu ainult eelneva loa alusel, mille on andnud külastatava võrgu operaatori riigi reguleeriv asutus.

Külastatava võrgu operaatori riigi reguleeriv asutus teeb kolme kuu jooksul külastatava võrgu operaatori esitatud rändluse hulgiteenuse lepingu lõpetamise loa taotluse saamisest otsuse, kas nimetatud luba anda või andmata jätta, olles eelnevalt konsulteerinud koduvõrgu operaatori riigi reguleeriva asutusega, ning teavitab otsusest komisjoni.

Külastatava võrgu operaatori riigi reguleerivad asutused ja koduvõrgu operaatori riigi reguleerivad asutused võivad taotleda BERECilt arvamust käesoleva määruse kohaselt võetavate meetmete kohta. BEREC annab arvamuse ühe kuu jooksul taotluse saamisest.

Kui BERECiga on konsulteeritud, ootab külastatava võrgu operaatori riigi reguleeriv asutus enne rändluse hulgiteenuse lepingu lõpetamisele kuuenda lõigu kohaselt loa andmise või andmata jätmise otsuse tegemist ära BERECi arvamuse ning võtab BERECi arvamust võimalikult ulatuslikult arvesse, järgides kolmekuulist tähtaega.

Külastatava võrgu operaatori riigi reguleeriv asutus teeb rändluse hulgiteenuse lepingu lõpetamise lubasid puudutava teabe üldsusele kättesaadavaks, järgides ärisaladuse hoidmise nõudeid.

Käesoleva lõike viies kuni üheksas lõik ei piira riigi reguleeriva asutuse artikli 16 lõike 6 kohast õigust nõuda käesolevas määruses sätestatud kohustuste rikkumise viivitamatut lõpetamist ja külastatava võrgu operaatori õigust võtta asjakohaseid peatavate meetmeid.

Riikide reguleerivad asutused annavad vajaduse korral korralduse standardpakkumiste muutmiseks, sealhulgas erimeetmete osas, mida külastatava võrgu operaator võib võtta, et hoida ära püsivat rändlust või rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu anomaalset või lubamatut kasutamist, ning objektiivsete tingimuste osas, mille alusel külastatava võrgu operaator võib kõnealuseid meetmeid võtta, et täita käesolevas artiklis sätestatud kohustusi.“

2) Artikli 7 punktid 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Keskmine hulgihind, mida külastatava võrgu operaator võib nõuda rändlusteenuse osutajalt külastatavast võrgust alustatud reguleeritud rändluskõne pakkumise eest (sealhulgas kõne alustamise, transiidi ja lõpetamise kulude eest), ei tohi alates 15. juunist 2017 ületada turvalimiiti 0,032 eurot minuti eest. Ilma et see piiraks artikli 19 kohaldamist, on 0,032 eurot keskmise hulgihinna ülempiiriks kuni 30. juunini 2022.

2. Lõikes 1 osutatud keskmine hulgihind kehtib kahe operaatori vahel ning seda arvutatakse 12-kuulise ajavahemiku kohta või siis lühema ajavahemiku kohta, kui lõikes 1 sätestatud keskmise hulgihinna ülempiiri kohaldamisaja lõpuni või 30. juunini 2022 jääb vähem kui 12 kuud.“

3) Artikli 9 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Alates 15. juunist 2017 ei tohi keskmine hulgihind, mida külastatava võrgu operaator võib nõuda rändlusteenuse osutajalt külastatavast võrgust saadeta reguleeritud rändlussõnumi eest, ületada turvalimiiti 0,01 eurot SMSi kohta, ning ilma et see piiraks artikli 19 kohaldamist, on 0,01 eurot turvalimiidiks kuni 30. juunini 2022.“

4) Artikli 12 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Alates 15. juunist 2017 ei tohi keskmine hulgihind, mida külastatava võrgu operaator võib nõuda rändlusteenuse osutajalt külastatava võrgu vahendusel reguleeritud andmeside-rändlusteenuste osutamise eest, ületada ühe gigabaidi edastatud andmete eest turvalimiiti 7,70 eurot. Keskmise hulgihinna ülempiir langeb 1. jaanuaril 2018 6,00 eurole gigabaidi eest, 1. jaanuaril 2019 4,50 eurole gigabaidi eest, 1. jaanuaril 2020 3,50 eurole gigabaidi eest, 1. jaanuaril 2021 3,00 eurole gigabaidi eest ja 1. jaanuaril 2022 2,50 eurole gigabaidi eest. Ilma et see piiraks artikli 19 kohaldamist, on 2,50 eurot ühe gigabaidi edastatud andmete eest keskmise hulgihinna ülempiiriks kuni 30. juunini 2022.“

5) Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Riikide reguleerivad asutused ja kui see on asjakohane, siis BEREC, teevad käesoleva määruse, eelkõige selle artiklite 6a, 6b, 6c, 6e, 7, 9 ja 12 kohaldamist käsitleva ajakohastatud teabe üldsusele kättesaadavaks kujul, mis tagab kõigile huvitatud isikutele hõlpsa juurdepääsu kõnealusele teabele.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4a. Kui riigi reguleeriv asutus peab teavet ärisaladuse hoidmist käsitlevate liidu või siseriiklike õigusnormide kohaselt konfidentsiaalseks, tagavad komisjon, BEREC ja teised riigi reguleerivad asutused ärisaladuse hoidmise. Ärisaladuse hoidmine ei takista teabe õigeaegset jagamist riigi reguleeriva asutuse, komisjoni, BERECi ja teiste asjaomaste riigi reguleerivate asutustega käesoleva määruse kohaldamise läbivaatamise, seire ja järelevalve eesmärgil.“

6) Artikli 17 lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Külastatavate võrkude operaatorite ja muude operaatorite vahelised vaidlused hulgituru reguleeritud rändlusteenuste osutamiseks vajalike sisendite suhtes kohaldatavate määrade üle võib esitada lahendamiseks pädevale riigi reguleerivale asutusele või raamdirektiivi artiklites 20 ja 21 sätestatud asutustele. Sellisel juhul võib riigi pädev reguleeriv asutus/võivad riigi pädevad asutused konsulteerida BERECiga meetmete asjus, mida raamdirektiivi, eridirektiivide või käesoleva määruse sätete kohaselt tuleb vaidluse lahendamiseks võtta. Kui BERECiga on konsulteeritud, ootab riigi reguleeriv asutus/ootavad riigi reguleerivad asutused enne vaidluse lahendamiseks meetmete võtmist ära BERECi arvamuse.“

7) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lisaks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule 15. detsembriks 2018 vahearuande kokkuvõttega jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise mõju kohta, võttes arvesse kõiki BERECi asjakohaseid aruandeid. Peale selle esitab komisjon pärast BERECiga konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga kahe aasta järel aruande, lisades asjakohasel juhul käesolevas määruses sätestatud reguleeritud rändlusteenuste maksimaalsete hulgihindade muutmiseks seadusandliku ettepaneku. Esimene aruanne esitatakse 15. detsembriks 2019.

Iga kahe aasta järel esitatavates aruannetes hinnatakse muu hulgas:

- a) teenuste, sealhulgas jaemüügi tasandil osutatavate reguleeritud kõne-, SMS- ja andmeside-rändlusteenustele alternatiivsete teenuste kättesaadavust ja kvaliteeti, eeskätt pidades silmas tehnika arengut;
- b) konkurentsi taset nii rändluse jae- kui ka hulgiturul, eriti väikeste, sõltumatute või äsja tegevust alustanud operaatorite ja mobiilse virtuaalvõrgu operaatorite konkurentsiolukorda, sealhulgas kaubanduslepingute mõju konkurentsile ning operaatorite omavahelise seotuse taset;
- c) mil määral artiklites 3 ja 4 sätestatud struktuursete meetmete ja eelkõige liikmesriikide reguleerivate asutuste esitatud teabe põhjal artikli 3 lõikes 6 sätestatud eelneva loa menetluse rakendamine on andnud tulemusi reguleeritud rändlusteenuste alase konkurentsi arendamisel siseturul;

- d) olemasolevate jaetasandi tariifikavade arengut;
 - e) andmeside tarbimise mudelite muutusi nii riigisiseste kui ka rändlusteenuste osas;
 - f) riigisiseste võrkude operaatorite võimet säilitada oma riigisisene hinnamudel ning millises ulatuses on artikli 6c kohaselt erandkorras lubatud kohaldada jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasusid;
 - g) külastatavate võrkude operaatorite võimet katta hulgituru reguleeritud rändlusteenuste osutamisega seotud tegelikke kulusid;
 - h) operaatorite poolt artikli 6d alusel kohaldatava mõistliku kasutamise poliitika mõju, selgitades muu hulgas välja kõik puudused mõistliku kasutamise poliitika kohaldamisel ja rakendamisel.“;
- b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Selleks et hinnata konkurentsi edenemist kogu liitu hõlmavatel rändlusturgudel, kogub BEREC korrapäraselt riikide reguleerivatelt asutustelt andmeid reguleeritud kõne-, SMS- ja andmeside-rändlusteenuste jae- ja hulgihindade kujunemise kohta, sealhulgas vastavalt tasakaalustatud ja tasakaalustamata liikluse suhtes kohaldatavate tegelike hulgihindade kohta. Samuti kogub BEREC andmeid rändluse hulgi teenuse lepingute kohta, mille suhtes ei kohaldata artiklites 7, 9 ja 12 sätestatud maksimaalseid rändlusteenuste hulgi hindu, ja hulgi müügitasandil rakendatud lepinguliste meetmete kohta, mille eesmärk on vältida püsivat rändlust või hulgi müügitasandil osutatavate rändlusteenuste anomaalset või lubamatut kasutamist muudel eesmärkidel kui reguleeritud rändlusteenuste pakkumine rändlusteenusepakkujate klientidele nende regulaarsete reiside ajal liidus.

Nimetatud andmed esitatakse komisjonile vähemalt kaks korda aastas. Komisjon avalikustab need andmed.

Kogutud andmete põhjal esitab BEREC korrapäraseid aruandeid hinnakujunduse ja tarbimisharjumuste arengu kohta liikmesriikides nii riigisiseste kui ka rändlusteenuste osas ning rändlusteenuse hulgi hindade arengu kohta rändlusteenuste pakkujate vahelise tasakaalustamata liikluse puhul ning selle kohta, millised on seosed jaehindade, hulgi hindade ja rändlusteenuste hulgi müügikulude vahel. BEREC hindab, kui tihedalt on need elemendid omavahel seotud.

Samuti kogub BEREC igal aastal riikide reguleerivatelt asutustelt teavet operaatorite poolt klientidele pakutavate eri tariifide läbipaistvuse ja võrreldavuse kohta. Komisjon avalikustab need andmed ja tulemused.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 1 punkte 2, 3 ja 4 kohaldatakse alates 15. juunist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 17. mai 2017

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

C. ABELA

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET